

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Først vil jeg gerne undskyldte over for hr. Glønborg, at jeg glemte, at Kristeligt Folkeparti i denne sag har gjort fælles sag med Socialdemokratiet og SF. Det vil jeg gerne undskyldte at jeg overså.

Dernæst vil jeg gerne spørge hr. Bjørn Westh, der taler om, at der skulle være en fremstrakt hånd fra Socialdemokratiet i denne sag, hvordan han da forholder sig til det faktum, at Socialdemokratiet i Markedsudvalget entydigt har givet mandat til at gennemføre væsentlige dele af dette lovforslag, som Socialdemokratiet nu modsætter sig – dele, som vi oven i købet er EF-forpligtet til at gennemføre, og jeg skal her bare nævne ekstensivering og omstilling, som der er en EF-forpligtelse til at gennemføre, og som Socialdemokratiet klart og utvetydigt har givet mandat til, men som man nu pludselig modsætter sig og søger at forhindre en vedtagelse af. Det er en underlig måde, vil jeg sige til hr. Bjørn Westh, at definere en udstrakt hånd på.

Når det ligeledes synes at forarge hr. Bjørn Westh, at regeringen er indstillet på at holde de aftaler, man har indgået, synes jeg også, det er vanskeligt at forstå hr. Bjørn Wesths synspunkt dér. Lægger hr. Bjørn Westh ikke vægt på, at de aftaler, regeringen indgår, aftaler eksempelvis med Socialdemokratiet, overholdes? Synes hr. Bjørn Westh, det ville være rimeligt, hvis man havde indgået en aftale med Socialdemokratiet, at man så blot tilsidesatte den for at give indmeldelser f.eks. til andre partier? Ville hr. Bjørn Westh finde, det var en rimelig fremgangsmåde? Selvfølgelig ikke, og derfor vil den aftale, som er blevet indgået om landbrugsloven, selvfølgelig blive holdt til punkt og prikke, helt uanset hvilke partier den er indgået med. Det ville den være blevet, hvis den var indgået med Socialdemokratiet, og det bliver den også med de partier, den er indgået med. Det siger selv.

Jeg synes, debatten tydeligt har vist, hvem der bærer ansvaret for, at vi i dag ikke kan leve op til de EF-forpligtelser, vi har påtaget os.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er meget fascineret af hr. Glistrups nye stil. Jeg synes, det er helt fint, at vi begynder at gøre mødeprocenter op, for der er jo ingen her,

der kan bevise det ene eller det andet. Men hr. Glistrup må jo være så begravet i sine udklipdynger i Markedsudvalget, at han ikke ved, hvem han sidder ved siden af, og derfor tæller forkert.

Men jeg vil gerne stille følgende spørgsmål til hr. Glistrup: Da statsministeren kom hjem fra det pågældende topmøde og redegjorde for, at braklægning også var blevet behandlet på topmødet, slog flertallet i Markedsudvalget da fast, at statsministeren var gået ud over sit mandat? Var det sådan, at statsministeren blev kritiseret? Var det sådan, at statsministeren fik en næse for, at ordet »braklægning« var gået ind i de pågældende aftaler? For hvis statsministeren ikke fik et flertal imod sig på det tidspunkt, må det jo være udtryk for, at der var en accept af, at statsministeren ikke har overtrådt aftaler om de emner, man drøftede før topmødet.

Det fik statsministeren ikke. Jeg har ingen steder set, at statsministeren bagefter fik et flertal i Folketingets Markedsudvalg til at sige, at statsministeren dermed havde overtrådt enhver mandatgivning i Markedsudvalget. Det er noget, Socialdemokraterne har fundet på senere, men der blev ikke rejst nogen sager over for statsministeren på det tidspunkt, for man sagde – og det havde man også allerede sagt på forhånd – at hvis det var fuldstændig umuligt at komme uden om ordet »braklægning« under forhandlingerne ved topmødet, så måtte vi jo acceptere det. Der er ikke blevet rejst en storm mod statsministeren i den anledning, og derfor virker det på mig lidt hult, at man begynder at køre frem med det nu til sidst, hvor den praktiske lovgivning skal igennem.

I øvrigt vil jeg i al stilfærdighed sige til hr. Glistrup – og det er muligt, at jeg ikke taler tydeligt nok, og det er muligt, at mit ærinde var meget misforstået – men det, jeg faktisk forsøgte før, var at tage Fremskridtspartiet i forsvar, for jeg synes faktisk, at Fremskridtspartiet skulde behandles ordentligt. Jeg synes, det er ret unfair, at Fremskridtspartiet indgår et landbrugsforlig, hvorefter Socialdemokratiet forsøger at lave fidelifut i dette forlig for at få en lov, som Fremskridtspartiet er imod, igennem. Det var i al stilfærdighed bare det, jeg ville, men man kan jo altså også godt få utak for at være venlig.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):